

מ"ת 8515/07/18 - מדינת ישראל נגד סאמי אבו רשיד, חליל אלמג'נון

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 8515-07-18 ישראל נ' אבו רשיד(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 261892/2018

בפני כבוד השופטת חיה זנדברג
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים
1. סאמי אבו רשיד (עציר)
2. חליל אלמג'נון

החלטה

בקשת משיב 2 לעיון חוזר בתנאי מעצר הבית המלא בו הוא שוהה.

כתב האישום

1. נגד המשיבים תלוי ועומד כתב אישום בבית-משפט זה, בו מיוחסת להם סדרת עבירות שראשיתה החל מחודש אוקטובר 2017 וסיומה ביוני 2018 (ת.פ. 8489-07-18). לפי הנטען בכתב האישום, המשיבים פעלו כחלק מחוליה שעסקה בהתפרצויות למשאיות שעליהן מותקן מנוף לשם גניבת החלקים החיוניים להפעלת המנוף. על המשאיות הושארו פתקים עם מספרי טלפון, וכשבעלי המשאיות התקשרו למספר הטלפון הנ"ל, הם נדרשו לשלם סכומי כסף גדולים בתמורה להשבת חלקי המנוף.

2. למשיבים יוחסו בשל כך עבירות של פריצה לרכב בכוונה לבצע פשע, עבירה לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977; פירוק רכב, עבירה לפי סעיף 413ד(א)+(ב) לחוק העונשין; סחיטה באיומים, עבירה לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין; וכן עבירה של ניסיון סחיטה באיומים, עבירה לפי סעיף 428 רישא בשילוב עם סעיף 25 לחוק העונשין.

ההחלטה בדבר שחרור למעצר בית מלא

3. ביום 2.8.2018, בהסכמת המדינה, שוחרר משיב 2 למעצר בית מלא בבית אחיו. זאת, לאחר שתסקיר מעצר שהוגש בעניינו של משיב 2 המליץ על כך, בשל היעדר עבר פלילי למשיב 2 ובשל כך שחלקו של משיב 2 בביצוע העבירות הנטענות בכתב האישום היה קטן משמעותית מחלקו של משיב 1 (משיב 1 נעצר עד-תום-ההליכים).

הבקשה לעיון חוזר

4. משיב 2 הגיש בקשה לעיון חוזר וביקש כי יתאפשר לו לצאת לעבודה מידי יום בין השעות 06:00-22:00. בבקשה נטען כי נוכח התקופה הממושכת בה נתון משיב 2 במעצר בית מוחלט מבלי שנטענה לחובתו כל הפרה שהיא, ונוכח המצוקה הכלכלית אליה נקלע משיב 2 בעטיו של מעצר בית ממושך זה, הגיעה העת להקל בתנאי מעצר הבית ולאפשר לו לצאת לעבודה. העבודה המדוברת היא עבודה כאיש אחזקה בפארק מים.

5. שירות המבחן (בתסקיר מעצר שהגיש) המליץ להיעתר לבקשת משיב 2.

6. המדינה התנגדה לבקשה. המדינה טענה כי נוכח המסוכנות הנשקפת ממשיב 2 כפי שהיא נלמדת מהעבירות המיוחסות לו (ומקיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירות אלו), אין מקום בעניינו להקלה בתנאי מעצר הבית, עמוד 1

בוודאי לא בהיקף המבוקש על ידי משיב 2. המדינה אף הצביעה על קושי שקיים לטענתה במקום העבודה המסוים שהוצע משום שלעמדתה עבודה כאיש תחזוקה בפארק מים מקשה על יכולת הפיקוח של המעביד.

דין והכרעה

7. דין הבקשה להתקבל באופן חלקי במובן שיפורט להלן.

8. סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 קובע כי "משוחרר בערובה... רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה... אם... עבר **זמן ניכר מעת מתן ההחלטה**" (ההדגשה הוספה).

9. בנסיבות המקרה הנוכחי נראה שפרק זמן של למעלה **מעשרה חודשים** בהם נתון משיב 2 במעצר בית מוחלט יש בו כדי לקיים את דרישת "הזמן הניכר" כמשמעה בסעיף 52(א) הנ"ל. על כן, השאלה הנשאלת היא -

"האם מאז שניתנה ההחלטה על תנאי השחרור לחלופת מעצר השתנו הנסיבות... באופן שיש בו 'כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין עניינו של הנאשם בהגשמת חירותו האישית כפרט לבין האינטרס הציבורי בהגנה על בטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי'" (דברי כב' השופט אלרון בבש"פ 1523/18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2018), בפסקה 13 להחלטה).

10. בענייננו נראה כי הזמן הממושך בו שוהה משיב 2 במעצר בית מלא יש בו, אכן, כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה. אמנם, חשש המסוכנות עדיין קיים אך נקודת האיזון השתנתה במידה מסוימת ולשינוי מסוים זה יש ליתן משקל.

11. על מנת להבטיח את נקודת האיזון הראויה וכדי להסיר את חשש המסוכנות האמור, נשמעו בפניי הן המעביד המוצע הן שני המפקחים שאמורים להסיע את משיב 2 למקום העבודה ובחזרה. כמו כן, המעביד הגיש תצהיר שכלל תכנית ברורה בנוגע להיקף העסקתו של משיב 2 (ראו תצהיר המעביד מיום 3.6.2019). בנוסף, שירות המבחן התבקש להגיש תסקיר מעצר עדכני בעניינו של משיב 2.

12. ההתרשמות מהמעביד העלתה שהוא מבין היטב את משמעותה של האחריות המוטלת עליו; נראה שהוא נכון ומסוגל לעמוד בה. כך התרשם ממנו גם שירות המבחן. עם זאת, להתרשמותי אין זה סביר לצפות מהמעביד - אחראי ככל שיהיה - כי יעמוד במטלת הפיקוח במשך למעלה ממחצית משעות היממה, כבקשת משיב 2. הנכון הוא אפוא לקבוע פרק זמן מצומצם יותר לשם כך. בדרך זו ימצא האיזון ההולם בין חשש המסוכנות עליו הצביעה המדינה ובין הצורך להגן על זכויות הנאשם, כמצוות הדין.

13. אף המפקחים הותירו רושם כמי שעתידיים, בצורה אחראית, להתלוות אל משיב 2 ולהסיעו ממקום העבודה ובחזרה. ויזכר: שני המפקחים המדוברים הם מי שמשמשים כיום כמפקחים על משיב 2 במעצר הבית המלא בו הוא נתון, ולא נשמעה כל טענה שהיא כלפיהם מצד המדינה.

14. עוד ראוי לעמוד על כך ששירות המבחן הצביע בתסקירו העדכני על השתתפותו המשמעותית והתורמת של משיב 2 בקבוצה טיפולית של עצורי הבית, וכן על המצוקה הרבה (לרבות הכלכלית) אליה נקלע משיב 2 בעטיו של מעצר הבית הממושך. כאמור, שירות המבחן המליץ להיעתר לבקשת משיב 2 במלואה.

15. לאחר כל אלו, הגעתי לכלל מסקנה כי האיזון המתחייב בין האינטרסים המתנגשים בסוגייתנו הוא האיזון הבא:

(א) משיב 2 יוכל לצאת ממעצר הבית בו הוא נתון בימים א-ו בין השעות 07:00-17:00 לצורך יציאה לעבודה אצל המעביד בהתאם לתכנית שפורטה בתצהיר מיום 3.6.2019. השעות האמורות כוללות את זמן הנסיעה למקום העבודה וחזרה (לפי מה שהוצהר, משך הנסיעה ממקום מעצר הבית אל מקום העבודה הוא כ-45 דקות).

(ב) היציאה ממעצר הבית היא אך ורק לצורך עבודה במקום העבודה המסוים שפורט בתצהיר מיום 3.6.2019. כל שינוי במקום העבודה, בימי העבודה או בשעות העבודה יחייב בחינה שיפוטית.

(ג) בזמן שהותו במקום העבודה המעביד (החתום על התצהיר מיום 3.6.2019) יפקח על משיב 2, ולצורך זה עליו לחתום על ערבות צד ג' בסך 15,000 ₪.

(ד) המפקחים (שנשמעו בדיון מיום 30.5.2019) ילוו את משיב 2 למקום העבודה ובחזרה. מכיוון שנוספה להם המטלה האמורה, סכום הערבות עליה יהיה עליהם לחתום כתנאי לכך יעמוד על 20,000 ₪ (חלף הערבות על סך 15,000 ₪ עליה הם חתומים כיום).

16. על מנת לאפשר למשיב 2, למעביד ולמפקחים להיערך לתחילת עבודתו בפועל של משיב 2 וכן על מנת לאפשר למדינה להשיג על החלטה זו, אם תרצה בכך, החלטתי זו תיכנס לתוקף ביום 13.6.2019.

אשר על כן, הבקשה מתקבלת באופן חלקי במובן האמור לעיל.

ניתנה היום, ג' סיוון תשע"ט, 06 יוני 2019, בהעדר הצדדים.